

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä helmikuuta 2011

159/2011

Laki

metsästyslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 2011

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan metsästyslain (615/1993) 49 §:n 4 momentti, 54 §:n 2 momentti, 57—59, 59 a, 60—71 ja 89 §,
sellaisina kuin niistä ovat 59, 65 ja 70 § osaksi laissa 1009/2002, 59 a ja 66 § laissa 1009/2002, 60 § osaksi laissa 1068/2004, 62 § osaksi laeissa 1009/2002 ja 314/2005 sekä 69 ja 89 § laissa 314/2005,
muutetaan 10, 26, 29 ja 30 §, 33 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentti, 38 §:n 1 momentti, 40 ja 41 §, 42 §:n 1 momentti, 50 §, 52 §:n 1 momentti, 56 §, 74 §:n 1 momentti, 80 §:n 2 momentti, 83 §, 88 §:n 1 momentti ja 90 §,
sellaisina kuin niistä ovat 10 ja 30 § osaksi laissa 314/2005, 26 § laissa 1009/2002, 42 §:n 1 momentti laissa 1268/1993, 56 § osaksi laissa 1399/1995, 74 §:n 1 momentti laissa 516/2002, 80 §:n 2 momentti laissa 876/2001, 88 §:n 1 momentti laissa 600/2005 ja 90 § laissa 314/2005, sekä
lisätään lakiin uusi 10 a §, 34 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 314/2005, uusi 3 momentti, 37 §:ään uusi 3 momentti, lakiin uusi 41 a—41 d ja 49 a §, 52 §:ään uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 83 a—83 c §, seuraavasti:

10 §

Pyyntilupa ja alueellinen kiintiö

Metsästykseseen on oltava pyyntilupa tai metsästyksessä on noudatettava maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa säädettyä alueellista kiintiötä, jos metsästyksestä aiheutuu muun kuin 26 §:ssä mainitun riistaeläinlajin kannan vaarantuminen tai jos riistaeläinlajin metsästyksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla metsästettä-

vistä riistaeläinlajeista, pyyntiluvan ja alueellisen kiintiön myöntämisen edellytyksistä sekä myöntämisessä noudatettavasta menettelystä ja muista pyyntilupaa koskevista seikoista sekä pyyntiluvan tai alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta.

Pyyntilupien ja alueellisen kiintiön nojalla sallittavan metsästyksen vuotuista saalismäärää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.

HE 237/2010
PeVL 48/2010
MmVM 23/2010
EV 275/2010

Suomen riistakeskus myöntää 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan sekä vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun metsästyksen seurannasta.

10 a §

Pyyntiluvan peruuttaminen

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassaolevan 10 tai 26 §:ssä tarkoitetun pyyntiluvan, jos luvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupaehtojen rikkomista.

Peruutetun luvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta vastaavan eläimen pyyntilupaa ennen kuin aiemman luvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

26 §

Hirvieläimen pyyntilupa

Kuusipeuran, saksanhirven, japaninpeuran, hirven, valkohäntäpeuran ja metsäpeuran metsästykseseen on oltava pyyntilupa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun pyyntiluvan myöntää Suomen riistakeskus. Myönnettäessä pyyntilupia on huolehdittava siitä, että hirvieläinkanta ei metsästyksen johdosta vaarannu ja että hirvieläinten aiheuttamat vahingot pysyvät kohtuullisella tasolla. Liikenne-, maatalous- ja metsävahinkojen huomioon ottamiseksi Suomen riistakeskuksen tulee vuosittain kuulla alueellisia sidosryhmiä. Edellä 8 §:ssä tarkoitetulle alueelle pyyntilupia myönnettäessä on lisäksi kiinnitettävä huomiota metsästysmahdollisuuksien tasapuoliseen jakaantumiseen.

29 §

Uusi pyyntilupa

Jos kaadettu hirvieläin on siten vahingoittunut tai sairas, että se on enemmän kuin puoliksi ihmisravinnoksi kelpaamaton eikä tämä ole johtunut pyyntiluvan saajasta, Suomen riistakeskus myöntää luvan saajalle maksutta vanhan pyyntiluvan tilalle uuden pyyntiluvan.

30 §

Hirvieläinmetsästystä koskeva asetuksen- antovaltuus

Hirvieläinten pyyntiluvan hakemisesta ja myönnettävään lupaan liitettävistä ehdoista sekä hirvieläinten metsästyksessä käytettävistä koirista ja varusteista, metsästyksen johtajan tehtävistä samoin kuin metsästyksen järjestämisestä muutoinkin säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Saaliiksi saadusta metsäkauriista on ilmoitettava Suomen riistakeskukselle tiedot kannan kehityksen seurantaan varten. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoitettavista tiedoista, ilmoituksen tekemisen määräajasta ja ilmoittamismenettelystä.

33 §

Pyyntivälineet ja pyyntimenetelmät

Kiellosta tuottaa eläimelle tarpeetonta kipua ja tuskaa säädetään eläinsuojelulain 3 §:ssä.

34 §

Pyyntivälineitä ja pyyntimenetelmiä koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 33 §:ssä kiellettyjen pyyntivälineiden ja pyyntimenetelmien sallitusta käytöstä.

37 §

Riistaeläinlajin rauhoittaminen

Jos riistaeläimen kannan säilymisen tai riistaeläinlajin häiritsemättömän lisääntymisen turvaaminen sitä edellyttää, riistaeläinlaji on rauhoitettava määräajaksi tai toistaiseksi. Rauhoitettavista riistaeläinlajeista ja niiden rauhoitusajoista säädetään valtioneuvoston asetuksella. Rauhoitusajana riistaeläintä ei saa metsästä tai vahingoittaa eikä soidinta, pesintää tai poikasia saa häiritä.

Susi, karhu, sauikko, ahma, ilves ja kirjohylje ovat aina rauhoitettuja.

38 §

Metsästyksen rajoittaminen

Jos riistaeläinlajin kanta vaarantuu sen esiintymisalueella tai osalla esiintymisaluetta, voidaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kyseisen riistaeläinlajin metsästyskieltää tai rajoittaa sitä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa rajataan alue, jolla kielto tai rajoitus on voimassa. Kielto tai rajoitus voidaan antaa enintään kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Kielto tai rajoitus voi tulla voimaan aikaisintaan kahden viikon kuluessa asetuksen antamisesta. Maa- ja metsätalousministeriön on kuultava ennen asetuksen antamista Suomen riistakeskusta sekä niitä riistanhoitoyhdistyksiä, joiden toimintaluettelu kielto tai rajoitus koskee.

40 §

Lupa eräisiin riistanhoidollisiin toimenpiteisiin

Suomen riistakeskus voi riistanhoidollisia toimenpiteitä tai eläinten tarhaamista varten antaa metsästysoikeuden haltijalle luvan pyydystää riistaeläimiä elävänä käyttämällä pyydystämisen muutoin kiellettyjä pyyntivälineitä tai pyyntimenetelmiä. Mainittuun tarkoitukseen voidaan myöntää myös lupa pyydystää eläimiä rauhoitusaikana ja ottaa munia. Tarkempia säännöksiä luvan myöntämisen edellytyksistä ja lupaan liitettävistä ehdoista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

41 §

Poikkeusluvut

Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 37 ja 38 §:n sekä 50 §:n 2 momentin mukaisesta rauhoituksesta, kiellosta tai rajoituksesta 41 a—41 c §:ssä säädetyin edellytyksin.

Suomen riistakeskus voi myös muulloin kuin 37 §:n nojalla säädettyinä rauhoitusaika-

na myöntää 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa ja 41 c §:ssä säädetyin edellytyksin poikkeusluvan riistaeläimen tai rauhoittamattoman eläimen tappamiseen tai pyydystämiseen.

Suomen riistakeskus voi 41 a §:n 1 momentissa, 41 b §:n 1 momentissa sekä 41 c §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa myöntää luvan myös poiketa 32 §:ssä säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksista, 33 §:ssä säädetyistä pyyntivälineitä ja -menetelmiä koskevista kielloista ja 35 §:ssä säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä sekä 51 §:n 1 momentissa säädetyistä koiran kiinnipitovollisuudesta. Suomen riistakeskus voi myöntää luvan poiketa 32 §:n 2 momentissa säädetyistä moottorikäyttöisten kulkuneuvojen käytön rajoituksesta sekä 35 §:n 3 momentissa säädetyistä metsästysaseen kuljettamista koskevista säännöksistä myös silloin, kun hakija on pysyvästi tai pitkäaikaisesti liikuntarajoitteinen.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä poikkeusluvan myöntämisessä noudatettavasta menettelystä, poikkeuslupaan liitettävistä määräyksistä, poikkeusluvan nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta ja poikkeamisen edellytysten arvioinnista. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää myös ajankohdista, jolloin 37 §:n mukaisesta rauhoituksesta voidaan poiketa.

Poikkeuslupien ja 41 a §:n 4 momentissa tarkoitettujen alueellisten kiintiön nojalla pyydetävän saaliin vuotuista määrää voidaan rajoittaa. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä siitä, mitä riistaeläinlajeja rajoitus koskee, suurimmasta sallitusta saalismäärästä, saalisyksilöiden sukupuolesta ja iästä sekä alueesta, jota rajoitus koskee.

41 a §

Edellytykset eräiden riistaeläinlajien poikkeusluvalla

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä lajin luontaisella levinneisyysalueella, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää ahman, suden, karhun, sau-

kon, ilveksen, euroopanmajavan, hallin, kirjohylkeen, itämeren norpan, hillerin, näädän ja metsäjäniksen pyydystämiseen tai tappamiseen:

1) luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston säilyttämiseksi;

2) viljelmille, karjankasvatukselle, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, vesistölle tai muulle omaisuudelle aiheutuvan erityisen merkittävän vahingon ehkäisemiseksi;

3) kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavista syistä, mukaan lukien taloudelliset ja sosiaaliset syyt, sekä jos poikkeamisesta on ensisijaisen merkittävää hyötyä ympäristölle; tai

4) näiden lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa taikka eläintautien ehkäisemiseksi.

Edellä 1 momentin nojalla saaliiksi saatu susi, karhu, saukko, ilves ja ahma kuuluvat valtiolle ja ne on toimitettava riistaeläinten tutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle. Tutkimuslaitoksen tulee hävittää riistaeläin, luovuttaa se yleishyödylliseen tarkoitukseen tai myydä valtion lukuun.

Sutta, karhua, saukkoa ja ilvestä koskeva poikkeuslupa voidaan myöntää myös tarkoin valvotuissa oloissa valikoiden ja rajoitetusti tiettyjen yksilöiden pyydystämiseksi tai tappamiseksi.

Edellä 3 momentissa tarkoitettu rauhoituksesta poikkeaminen voidaan järjestää poronhoitoalueella myös maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa määritellyn alueellisen kiintiön nojalla. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kiintiön myöntämisen edellytyksistä ja alueellisen kiintiön nojalla saadun saaliin ilmoittamisesta. Suomen riistakeskus vastaa alueellisen kiintiön nojalla sallitun rauhoituksesta poikkeamisen seurannasta.

41 b §

Edellytykset riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen poikkeusluvalla

Jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole eikä päätös haittaa lajin suotuisan suojelutason säilyttämistä, 41 §:ssä tarkoitettu poikkeus-

lupa voidaan myöntää 5 §:ssä tarkoitettujen riistalintujen ja rauhoittamattomien lintujen pyydystämiseen tai tappamiseen:

1) kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi;

2) lentoturvallisuuden takaamiseksi;

3) viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi;

4) kasviston ja eläimistön suojelemiseksi; tai

5) tutkimus- ja koulutustarkoituksessa, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen.

Poikkeuslupa voidaan myöntää myös tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen muiden kuin rauhoittamattomien lintujen pienien määrien tappamiseksi, pyydystämiseksi, hallussa pitämiseksi tai muutoin asiallisen hyötykäytön mahdollistamiseksi.

41 c §

Edellytykset muiden riistanisäkkäiden poikkeusluvalla

Muita kuin 41 a §:ssä tarkoitettuja riistanisäkkäitä koskeva 41 §:n mukainen poikkeuslupa voidaan myöntää viljelyksille, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, eläinten pidolle, vesistöille tai omaisuudelle aiheutuvien merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi taikka jos se on kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta tarpeellista. Lupa voidaan myöntää myös lajien tutkimus-, koulutus-, uudelleensijoittamis- ja istuttamistarkoituksessa.

41 d §

Poikkeusluvan peruuttaminen

Suomen riistakeskus voi poliisin tai rajavartiolaitoksen esityksestä peruuttaa voimassaolevan poikkeusluvan, jos poikkeusluvan saaja rikkoo tämän lain tai sen nojalla annettuja säännöksiä. Sama koskee olennaista lupeahtojen rikkomista.

Peruutetun poikkeusluvan saajalle ei myönnetä samana metsästysvuonna uutta

vastaavaa poikkeuslupaa ennen kuin aieman poikkeusluvan peruuttaminen on lainvoimaisesti ratkaistu tai peruuttaminen kumotaan.

42 §

Vierasperäisen eläimen maahantuonti ja luontoon laskeminen

Vierasperäisten lintu- tai nisäkäslajien samoin kuin vierasperäisten riistaeläinkantojen maahantuonti tai luontoon laskeminen ilman Suomen riistakeskuksen lupaa on kielletty. Lupahakemuksesta on pyydetty ympäristöministeriön ja Suomen ympäristökeskuksen lausunto. Lupa on evättävä, jos toimenpiteestä voi aiheutua haittaa luonnolle tai luonnonvaraiselle eläimistöille. Luvassa voidaan antaa määräyksiä siitä, miten maahantuonti ja luontoon laskeminen on suoritettava.

49 a §

Lupa poiketa rauhoittamattoman eläimen pyyntivälineitä ja -menetelmiä koskevasta kiellosta

Suomen riistakeskus voi myöntää rauhoittamattoman eläimen pyydystämiseksi tai tappamisessa luvan käyttää sellaista pyyntivälinettä tai -menetelmää, joka on 49 §:n 2 momentin mukaan kielletty.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu poikkeuslupa voidaan myöntää viljelyksille, metsätaloudelle, kalataloudelle, porotaloudelle, eläinten pidolle, vesistöille tai omaisuudelle aiheutuvien merkittävien vahinkojen ehkäisemiseksi taikka jos se on kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai muun erittäin tärkeän yleisen edun kannalta tarpeellinen. Lupa voidaan myöntää myös lajien tutkimustarkoituksessa.

50 §

Rauhoittamattoman eläimen pyydystämistä ja tappamista koskevat tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarvittaessa tarkempia säännöksiä rauhoittamattoman eläimen pyydystämiseksi tai tappami-

ssa sallituista pyyntivälineistä ja pyyntimenetelmistä sekä niiden käytöstä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan rauhoittaa rauhoittamaton eläin tai rajoittaa sen pyydystämistä ja tappamista.

52 §

Koirakokeet ja koiran kouluttaminen

Suomen riistakeskus voi koirakokeen pitämiseksi tai koiran kouluttamiseksi antaa luvan poiketa 51 §:n 1 momentissa säädetystä velvollisuudesta. Koirakokeen ja kouluttamisen tulee tapahtua siten, että rauhoitettuja riistaeläimiä ei niiden lisääntymisaikana häiritä.

Suden, karhun, saukon ja ilveksen metsästämiseen käytettävän koiran metsästyskokeiden järjestämiseen ja tällaisen koiran kouluttamiseen on kuitenkin oltava Suomen riistakeskuksen myöntämä lupa.

56 §

Viranomaiset ja yhteisöt

Metsästyksen ja riistanhoitotoimen ylin johto ja valvonta kuuluvat maa- ja metsätaloustaloustieteiden tutkimuslaitokselle.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tehtävistä on voimassa, mitä riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksesta annetussa laissa (1131/1987) säädetään.

Suomen riistakeskuksesta ja riistanhoitoyhdistyksistä säädetään riistahallintolaissa (158/2011).

74 §

Metsästysrikkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta metsästää

1) vastoin 20 §:n 3 momentissa, 23 §:n 1 momentissa, 32 §:ssä, 33 §:n 1 tai 2 momentissa tai 38 §:n 1 momentissa säädettyä tai mainittujen säännösten nojalla annettua kieltä tai rajoitusta tai

2) 37 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettuna rauhoitusajaksi tai ilman 10, 26, 41 tai 49 a §:ssä tai 52 §:n 3 momentissa tarkoit-

tua lupaa taikka rikkoen 10 §:n tai 41 a §:n 4 momentin nojalla säädettyä alueellista kiintiötä,

on tuomittava, jollei teko ole rikoslain 48 a luvun 1 §:n nojalla rangaistava tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *metsästysrikkomuksesta* sakkoon.

80 §

Menettämisseuraamus

Jos 1 momentissa tarkoitetun riistaeläimen metsästys edellyttää 26 §:n mukaan pyyntilupaa, on metsästäjä samalla määrättävä suorittamaan valtiolle maksamatta oleva pyyntilupamaksu.

83 §

Kuolleena löydety riistaeläimen omistusoikeus

Kuolleena löydetty riistaeläin kuuluu alueen metsästysoikeuden haltijalle, jos tällä on oikeus metsästää samaa riistaeläinlajia alueella.

Jos 1 momentissa tarkoitettua riistaeläintä on metsästetty pyyntiluvan nojalla, saa alueen metsästysoikeuden haltija halutessaan pitää eläimen, jos hänellä on samanlainen pyyntilupa. Muussa tapauksessa eläin kuuluu sen metsästäjälle.

Jos kenelläkään ei ole metsästysoikeutta tai pyyntilupaa riistaeläimeen, kuolleena tavattua riistaeläintä ei saa ottaa haltuun, ellei jäljempänä toisin säädetä.

83 a §

Poikkeukset kuolleen riistaeläimen omistusoikeuteen

Jos merialueella kalanpyydyksestä kuolleena tavataan halli tai itämeren norppa, se kuuluu pyydyksen omistajalle.

Jos 26 §:ssä tarkoitettu hirvieläin, metsäkauris tai villisika on kuollut liikenteessä tai

lopetettu liikenneonnettomuuden takia, se kuuluu kolaripaikan riistanhoitoyhdistykselle.

Hirvieläimen jättösarvet kuuluvat löytäjälleen.

83 b §

Oikeus kuolleen riistaeläimen hautaamiseen tai hävittämiseen

Jos kuolleena löydetty riistaeläin aiheuttaa haittaa, voi se, jolle haitta aiheutuu, haudata tai hävittää riistaeläimen omalla kustannuksellaan.

83 c §

Ilmoitusvelvollisuus kuolleesta riistaeläimestä

Kuolleena löytyneestä ahmasta, ilveksestä, karhusta, saukosta ja sudesta on viipymättä ilmoitettava riistantutkimusta tekeväälle tutkimuslaitokselle sekä alueen riistanhoitoyhdistykselle. Kuollut eläin tai osa siitä voidaan toimittaa tutkimuslaitokselle sen suostumuksella ja kustannuksella.

Kuolleena löytyneestä 83 §:n 2 momentin mukaisesta riistaeläimestä on viipymättä ilmoitettava metsästysoikeuden haltijalle sekä alueen riistanhoitoyhdistykselle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin ilmoituksen tekemisestä.

88 §

Lain noudattamisen valvonta

Poliisin, rajavartiolaitoksen ja tulliviranomaisten sekä riistahallintolaissa tarkoitettujen metsästyksenvalvojien tulee toimialueellaan valvoa, että metsästystä koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan.

90 §

Oikaisu- ja muutoksenhakusäännökset

Oikaisuvaatimuksen tekemisestä ja muutoksenhausta Suomen riistakeskuksen ja riis-

tanhoitoyhdistyksen tekemään päätökseen säädetään riistahallintolaissa. Edellä 41 §:ssä tarkoitettua poikkeuslupaa koskevassa asiassa valitusoikeus on myös sellaisella rekisteröidyllä paikallisella tai alueellisella yhteisöllä, jonka tarkoituksena on luonnon- tai ympäristönsuojelun edistäminen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2011.

Riistanhoitopiirien ja Metsästäjien keskusjärjestön tilinpäätösten ja hallitusten vastuu-

vapauden käsittelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa riistanhoitopiiriin tai maa- ja metsätalousministeriön myöntämät luvat sekä maa- ja metsätalousministeriön 10 §:n 2 momentin nojalla antamat määräykset euroopanmajavan, hallin, itämerennorpan, ilveksen, karhun, saukon ja suden metsästyksestä jäävät voimaan. Tämän lain voimaan tullessa riistanhoitopiirissä ja Metsästäjien keskusjärjestössä vireillä olevat asiat siirtyvät Suomen riistakeskuksen ratkaistaviksi.

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 2011

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*